wprowadzając w treści pkt. III zapis: „w przypadku stwierdzenia w analizie porealizacyjnej przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu i wyczerpaniu skuteczności innych środków ochrony zaleconych po tych pomiarach, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania", a także: „jeżeli po zastosowaniu dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych przyjętych na podstawie pomiaru ciągłego poziomów hałasu lotniczego w środowisku, programu monitoringu hałasu lotniczego i analizy, o jakich mowa w pkt II.1 niniejszej decyzji, jak też analizy porealizacyjnej określonej w pkt II.2 decyzji, wynikać będzie konieczność utworzenia tego obszaru we wskazanych granicach"; uzależnił konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania od wyników pomiarów wielkości emisji, które mają być prowadzone w trakcie funkcjonowania lotniska.

Mając na uwadze wykładnię wyżej przywołanych przepisów, w szczególności art. 135 ust. 4 *Prawa ochrony środowiska*, z którego jednoznacznie wynika, że przy stwierdzeniu w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, obszar ten należy utworzyć przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia, wyżej przytoczone fragmenty pkt. III skarżonej decyzji nie mogą być wykonane i ich niewykonalność ma charakter trwały. Nie jest bowiem możliwe utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania przed rozpoczęciem użytkowania lotniska na podstawie danych, które mają być uzyskane w wyniku pomiarów prowadzonych dopiero podczas jego eksploatacji.

Odnosząc się do przesłanki wskazanej w art. 156 § 1 pkt 1 *K.p.a.*, tj. *decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości*, bezsprzecznym jest, że naruszenie takie w omawianej sprawie nie miało miejsca.

Przez pojęcie właściwości rozumiemy zdolność prawną organu do rozstrzygania określonego rodzaju spraw z zakresu administracji publicznej. Na mocy przepisu art. 19 *K.p.a.* organy administracji publicznej są obowiązane do przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Właściwość rzeczowa jest to zdolność prawna organu administracji do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy administracyjnej, natomiast właściwość miejscowa organu wynika ze zdolności prawnej do rozstrzygnięcia sprawy na obszarze określonej jednostki podziału terytorialnego państwa. Wprawdzie RDOŚ w Gdańsku, kontrolując swoją właściwość rzeczową do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, bezzasadnie powołał się na art. 75 ust. 1 pkt 1 litera e *ustawy ooś*, bowiem przedsięwzięcie nie będzie realizowane w oparciu o wskazaną w tym przepisie ustawę (patrz pismo spółki Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo Sp. z o.o. z dnia 24 lipca 2012 r.), jak również, powołując się na art. 75 ust. 1 pkt 1 litera b *ustawy ooś*, nie wskazał dokumentu potwierdzającego, że przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie zamkniętym, jednakże w toku prowadzonego postępowania Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska potwierdził kompetencje RDOŚ w Gdańsku, jako organu właściwego w sprawie.

Omawiane przedsięwzięcie będzie realizowane m.in. na działkach o nr. nr. ewid.: 10/4, 12/5, 14/6 i 16/7 położonych w miejscowości Gdynia; 210, 213/3, 213/4, 213/7, 213/9, 213/10, 218/14, 1034, 1037, 1040, 1041/2, 1090 i 1091 położonych w miejscowości Pogórze, gm. Kosakowo, powiat pucki; 97, 98, 101, 103, 114, 115/7, 116, 117/1, 118/5, 119/3, 120/1, 120/2, 121/1, 122, 123 i 295 położonych w miejscowości Kosakowo, gm. Kosakowo, powiat pucki oraz 27/4, 169, 173, 175 i 202 położonych w miejscowości Pierwoszyno, gm. Kosakowo,

PL Gdynia-Kosakowo Sp. z o.o.
Prezes Zarządu
Janusz Stateczny

Za zgodność z oryginałem